

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/62/2021
Identifikačné číslo spisu: 3018200159
Dátum vydania rozhodnutia: 27. februára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:3018200159.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: N. L. P., B. XX.X.XXXX, bytom D. V. Č.. XXXX/XX, O., právne zastúpený JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom so sídlom ul. Sibírska č. 4, Bratislava, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej č.: XXX XXX XXXX X zo dňa 25.7.2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 18Sa/18/2020-100 zo dňa 3.6.2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky mení rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 18Sa/18/2020-100 zo dňa 3.6.2021 tak, že zrušuje rozhodnutie generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne, ústredie č.: XXX XXX XXXX X zo dňa 25.7.2017 a vec jej vracia na ďalšie konanie.

Žalobca má voči žalovanej právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania v celom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Trenčíne, ako správny súd napadnutým rozsudkom č.k. 18Sa/18/2020- 100 zo dňa 3.6.2021 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej č.: XXX XXX XXXX X zo dňa 25.7.2017 (ďalej preskúmané rozhodnutie).

2. Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 25.7.2017 žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 3.5.2017 (ďalej rozhodnutie prvostupňového orgánu). Prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 3.5.2017 Sociálna poisťovňa zamietla žiadosť žalobcu zo dňa 13.3.2017 o priznanie starobného dôchodku od 25.2.2014 (od dovŕšenia 55. roku veku). Prvostupňový orgán vo svojom rozhodnutí konštatoval, že zachovanie nárokov vyplývajúcich zo zaradenia zamestnania do zvýhodnenej pracovnej kategórie v zmysle § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. (ďalej zákon o soc. poistení) spočíva aj v znížení vekovej podmienky potrebnej pre dovŕšenie dôchodkového veku. Podľa potvrdenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 2.8.2013 bola účastníkovi konania pre nárok na výsluhový príspevok, ktorý mu

bol priznaný rozhodnutím zo dňa 23.1.1996 od 1.1.1996, zhodnotená doba výkonu základnej vojenskej služby od 1.8.1978 do 31.7.1980 (I. kategória funkcií), doba služby vo vojenskej škole od 1.8.1980 do 31.12.1980 (I. kategória funkcií) a doba trvania služobného pomeru profesionálneho vojaka od 1.1.1981 do 31.12.1995 (I. kategória funkcií). V I. kategórii funkcií účastník vykonával službu 17 rokov a 157 dní. Na účely zníženia dôchodkového veku podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o soc. zabezpečení) je možné zhodnotiť len prvú pracovnú kategóriu, resp. I. kategóriu funkcií. Keďže účastník konania v I. kategórii funkcií získal menej ako 20 rokov doby služby, nebola splnená podmienka § 21 ods. 1 písm. c/ zákona o soc. zabezpečení, preto mu nevznikol nárok na starobný dôchodok dovŕšením 55. roku veku. Podľa § 174 ods. 2 zákona o soc. zabezpečení podmienkou vzniku na starobný dôchodok podľa ods. 1 je, že zamestnanie prvej pracovnej kategórie alebo služba I. alebo II. kategórie funkcií trvali k 31.12.1999. V služobnom pomere profesionálneho vojaka bol účastník konania do 31.12.1995. K 31.12.1999 vykonával zamestnanie zaradené do tretej pracovnej kategórie, preto sa § 174 ods. 1 zákona o soc. zabezpečení na účastníka konania nevzťahuje.

3. Generálny riaditeľ žalovanej ako odvolací orgán na odvolanie žalobcu preskúmal prvostupňové rozhodnutie zo dňa 3.5.2017 a priloženú spisovú dokumentáciu, pričom dospel k záveru, že postup Sociálnej poisťovne, ústredie bol správny a preto prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

4. Na základe správnej žaloby preskúmal vyššie uvedené prvostupňové a odvolacie rozhodnutie Krajský súd v Trenčíne ako správny súd, ktorý rozsudkom č.k. 18Sa/18/2018-121 zo dňa 20.12.2018 zrušil rozhodnutie generálneho riaditeľa žalovanej zo dňa 25.7.2017 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Na základe kasačnej sťažnosti vo veci rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozsudkom sp.zn. 7Sk/16/2019 zo dňa 24.6.2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.12.2018 č.k. 18Sa/18/2018-121 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyslovil pritom záväzný právny názor, podľa ktorého bez ohľadu na počet rokov služby trvajúcej I. alebo II. kategórii funkcií musí byť kumulatívne splnená aj podmienka upravená v § 174 ods. 2 zák. o soc. zabezpečení a to, že služba I. a II. kategórie funkcií musí trvať k 31.12.1999, ak má mať poistenec nárok na starobný dôchodok za zvýhodnených podmienok vo vzťahu k dovŕšeniu veku. Podľa § 175g cit. zákona v konaniach o nároku na starobný dôchodok podľa § 174, ktoré neboli právoplatne skončené pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 355/1999 Z.z., t.j. 22.12.1999, sa o nároku o starobný dôchodok rozhodne podľa predpisov účinných do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Konanie o nároku žalobcu na starobný dôchodok sa začalo na základe jeho žiadosti zo dňa 13.3.2017 v zmysle § 184 ods. 1 zákona o soc. poistení, a teda toto konanie nezačalo pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 355/1999 Z.z., a keďže zamestnanie žalobcu prvej pracovnej kategórie alebo služba I. alebo II. kategórie funkcií netrvali k 31.12.1999, kasačný súd mal zhodne so žalovanou preukázať, že žalobca nespĺňa podmienky podľa § 174 ods. 1 a 2 zákona o soc. zabezpečení pre skorší vznik nároku na starobný dôchodok.

5. V ďalšom konaní napadnutým rozsudkom č.k. 18Sa/18/2020-100 zo dňa 3.6.2021 správny súd, viazaný vyššie uvedeným právnym názorom kasačného súdu, žalobu žalobcu zamietol. V plnom rozsahu poukázal na právny názor kasačného súdu záväzný pre danú právnu vec. Na záver konštatoval, že vzhľadom k preukázanej skutočnosti, keď žalobca nenaplnil časovú podmienku podľa § 174 ods. 2 zákona o soc. zabezpečení, sa správny súd so žalobnými námietkami nestotožnil, resp. ich považoval za bezpredmetné a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

6. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca. Namietal vady podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ Správneho súdneho poriadku (SSP). Vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu uviedol, že žalobcovi chýba vyznačenie obdobia od 29.8.1974 do 28.8.1978 v prvom až štvrtom ročníku vojenského gymnázia, nezapočítané v I. kategórii funkcií. Túto dobu je potrebné započítať do I. kategórie funkcií, pretože sa s osobou žalobcu zaobchádzalo ako s vojakom ČSĽA. Poukázal pritom na režim vo vojenských gymnáziách, ktorý bol na úrovni vojenskej prípravy a výcviku a nútených prác a služieb. Ďalej namietal neposudzovanie preferovanej započítateľnej doby výkonného letca v čase od 11.3.1980 do 31.12.1995 v I. kategórii funkcií. Zákon č. 355/1999 Z.z. čase prepustenia žalobcu do zálohy ešte nebol vydaný, preto nemal byť na jeho prípad aplikovaný. Pritom poukázal na

§ 175g tohto zákona a vzhľadom na to, že o jeho nároku na starobný dôchodok nebolo právoplatne rozhodnuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, o nároku na starobný dôchodok sa malo rozhodnúť podľa predpisov účinných do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Nakoniec namietal, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného aj prvostupňové rozhodnutie sa zruší a vec sa vráti správne súdu na ďalšie konanie.

7. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila podaním zo dňa 24.8.2021. Uviedla, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite a správne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť a nesprávnosť preskúmaného rozhodnutia. Zamietnutie žiadosti žalobcu o starobnom dôchodku bolo vykonané v súlade s platnými predpismi o soc. poistení. Žiadala, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

8. Žalobca samostatne podal vyjadrenie k napadnutému rozsudku podaním zo dňa 1.4.2022. Poukázal na judikatúru v oblasti započítania zvýhodnenej doby služby I. kategórie funkcií do doby zamestnania.

9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom a so sťažnostnými námietkami konštatuje, že kasačná sťažnosť je čiastočne dôvodná.

10. Predmetom preskúmaného rozhodnutia správnym súdom bolo rozhodnutie žalovanej, ktorým zamietla žiadosť žalobcu o priznanie starobného dôchodku zo dňa 13.3.2017. Žalobca požadoval zvýhodnenie pri priznaní starobného dôchodku v podobe skoršieho odchodu do dôchodku podľa zákona o soc. zabezpečení. Argumentoval, že splnil podmienku doby služby I. kategórie funkcií tak, ako ich mal zhodnotené pre určenie sumy výsluhového príspevku v rozhodnutí zo dňa 23.1.1996. Žiadal priznať starobný dôchodok od dovŕšenia veku 55 rokov. Žalovaná preskúmaným rozhodnutím, ktoré potvrdilo prvostupňové rozhodnutie, konštatovala, že nebola splnená podmienka podľa § 21 ods. 1 písm. c/ zákona o soc. zabezpečení a v zmysle tohto ustanovenia mu nevznikol nárok na starobný dôchodok dovŕšením 55 roku veku a taktiež mu nevznikol nárok na starobný dôchodok podľa § 174 cit. zákona, keďže nespĺnil podmienku stanovenú v § 174 ods. 2, že služba I. alebo II. kategórie funkcií trvala až do 31.12.1999. V danom prípade bolo preukázané, že žalobca k tomuto dátumu vykonával civilné zamestnanie v tretej pracovnej kategórii.

11. V kasačnej sťažnosti žalobca namietal právne posúdenie nesplnenia podmienok na priznanie starobného dôchodku podľa § 21 zák. o soc. zabezpečení, keď mal za to, že do služby I. kategórii funkcií je potrebné zaradiť dobu trvania jeho štúdia na vojenskom gymnáziu a zvýhodnenú dobu výkonu funkcie výkonného letca a tiež nepriznanie starobného dôchodku podľa § 174 ods. 2 zákona o soc. zabezpečení, keď podľa neho toto ustanovenie by sa malo aplikovať v znení účinnom ku dňu jeho odchodu do zálohy, t. j. k 31.12.1995.

12. Čo sa týka prvej nastolenej otázky, bolo preukázané, že žalobcovi bolo hodnotené na účely zníženia dôchodkového veku podľa § 21 zákona o soc. zabezpečení obdobie I. kategórie funkcií 17 rokov a 157 dní. To predstavuje dobu výkonu základnej vojenskej služby (1.8.1978 - 31.7.1980), dobu služby vo vojenskej škole (1.8.1980 - 31.12.1980) a dobu trvania služobného pomeru profesionálneho vojaka (1.1.1981 - 31.12.1995). Podľa potvrdenia Vojenského úradu soc. zabezpečenia zo dňa 2.8.2013 bola žalobcovi zvýhodnená započítateľná doba výkonnej leteckej služby od 11.3.1980 do 31.12.1995. Podľa rozhodnutia o priznaní výsluhového príspevku zo dňa 23.1.1996 ku dňu prepustenia žalobca konal službu v ozbrojených silách po dobu 33 rokov, 2 mesiace 20 dní.

13. Podľa § 120 ods. 2 z.č. 121/1975 zb. v znení účinnom do 30.9.1988 ministri národnej obrany a vnútra Československej socialistickej republiky určia vo svojej pôsobnosti, ktoré funkcie sa zaraďujú do I. kategórie a ako sa zaradenie uskutočňuje; pritom môžu určiť, v akom rozsahu sa započítava doba služby výkonného letca a doba výkonu funkcií špeciálnej povahy alebo mimoriadneho stupňa nebezpečnosti do doby zamestnania.

Podľa § 130 ods. 2 zákona o soc. zabezpečení ministri obrany, vnútra a spravodlivosti Slovenskej republiky môžu vo svojej pôsobnosti stanoviť, ktoré funkcie sa zaraďujú do I. kategórie a ako sa zaradenie vykonáva. Pritom môžu stanoviť, v akom rozsahu sa započítava doba služby výkonného letca a doba výkonu funkcií osobitnej povahy alebo osobitného stupňa nebezpečnosti do doby zamestnania.

Podľa § 21 ods. 1 písm. c/ zákona o soc. zabezpečení občan má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h).

14. Rozkazom ministra národnej obrany ČSSR č. 1/1976, bod 1. písm. c/ bolo stanovené, že doba služieb uvedených ad b/ (aj doba služby výkonného letca, pozn. kasačného súdu) sa pre účely dôchodkového zabezpečenia započítava dvojnásobne (§ 120 ods. 2 z.č. 121/1975 Zb.). Rozkazom ministra národnej obrany ČSSR č. 17/1988 bola vydaná smernica pre zvýhodnený zápočet služobnej doby (príloha 2 k rozkazu). Podľa písm. A, bod 1 smernice pre nárok a výšku dôchodku sa započítava vojakom z povolania dvojnásobne (§ 130 ods. 2 zákona o soc. zabezpečení) doba služby strávená v mieri vo výkonnej leteckej službe.

15. Žalovaná sa s požiadavkou žalobcu zápočtu dvojnásobku doby I. kategórie funkcií za obdobie od 11.3.1980 od 31.12.1995 v preskúvanom rozhodnutí vôbec nezaoberala. Len prvostupňový orgán v predkladacej správe k podanému odvolaniu voči prvostupňovému rozhodnutiu konštatoval, že pre nárok a výšku výsluhového príspevku bolo žalobcovi započítaných 33 rokov, 2 mesiace a 20 dní, avšak v skutočnosti odpracoval 17 rokov a 157 dní. Ani správny súd tejto námietke v napadnutom rozsudku nevenoval pozornosť, ale sústredil sa len na posúdenie nároku na starobný dôchodok podľa § 174 zákona o soc. zabezpečení.

16. Kasačný súd konštatuje, že v danom prípade vyplýva z predložených dôkazov, že žalobcovi boli v zmysle z. č. 121/1975 Zb. a zákona o soc. zabezpečení započítaná doba služby I. kategórie funkcií za vyššie uvedené obdobie dvojnásobne. Podľa § 120 ods. 2 z.č. 121/1975 Zb. a § 130 ods. 2 zákona o sociálnom zabezpečení sa takto navýšená doba služby započítava do doby zamestnania. Potom je potrebné do doby zamestnania vykonávaného v I. kategórii funkcií započítať aj túto dobu. V prípade žalobcu po pripočítaní tejto navýšenej doby do doby služby I. kategórie funkcií je táto doba nie 17 rokov a 157 dní, ale 33 rokov, 2 mesiace a 20 dní. Uvedené má vplyv na splnenie jednej z podmienok pre vznik nároku na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1 písm. c/ zákona o soc. zabezpečení, pretože žalobca získal viac ako 20 rokov doby služby I. kategórie funkcií, ktorá sa v zmysle § 14 ods. 4 tohto zákona považuje za zamestnanie uvedené v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/. V tejto časti sťažnostnú námietku kasačný súd vyhodnotil ako dôvodnú.

17. Keďže žalovaná doposiaľ túto podmienku nepovažovala za splnenú, z preskúvaného rozhodnutia nie je zrejmé, či žalobca k dátumu 25.2.2014 (55 rokov veku) splnil aj ďalšiu kumulatívnu podmienku, a to, že bol k tomuto dátumu zamestnaný najmenej 25 rokov. V tomto ohľade bude potrebné zo strany žalovanej vyhodnotiť splnenie tejto ďalšej podmienky pre nárok na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1 písm. c/ zákona o soc. zabezpečení.

18. Ostatné sťažnostné námietky vyhodnotil kasaný súd ako nedôvodné z nasledovných dôvodov: Čo sa týka doby štúdia na vojenských gymnáziách a vojenských stredných školách, táto problematika bola viackrát riešená kasačným súdom (napr. 7Sk/22/2019, 9Sžsk/20/2018, 9So/108/2016, 7Sk/38/2020). Z už ustálenej judikatúry kasačného súdu, potvrdenej Ústavným súdom SR (napr. II.ÚS 295/2022) vyplýva, že štúdiom na vojenskej strednej odbornej škole (vrátane vojenského gymnázia) nie je službou vojakov z povolania, pričom toto štúdium sa do služby zarátava až momentom nastúpenia na základnú (náhradnú) službu, avšak nie z dôvodu štúdia na vojenskej strednej odbornej škole, ale z dôvodu vykonávania základnej (náhradnej) služby. V prípade žalobcu doba štúdia na vojenskom gymnáziu nebola ako funkcia I. kategórie zhodnotená ani na účely priznania nároku na výsluhový príspevok podľa potvrdenia Vojenského úradu soc. zabezpečenia z 2.8.2013 a správne na ňu žalovaná neprihliadla ako na dobu služby I. kategórie funkcií.

19. Vo vzťahu k aplikácii § 174 zákona o soc. zabezpečení kasačný súd uvádza, že Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 7Sk/16/2019 zo dňa 24.6.2020 v tejto právnej veci vyslovil záväzný právny názor, že v danom prípade bez ohľadu na počet rokov služby trvajúcej v I. alebo II. kategórii funkcii musí byť kumulatívne splnená podmienka stanovená v § 174 ods. 2 zákona o soc. zabezpečení a to, že služba I. alebo II. kategórie funkcií musí trvať k 31.12.1999, ak má mať poistenec nárok na starobný dôchodok za zvýhodnených podmienok vo vzťahu k dovŕšeniu veku. Najvyšší súd zároveň konštatoval, že vzhľadom na to, že žalobca si uplatnil nárok na starobný dôchodok žiadosťou zo dňa 13.3.2017, nie je možné aplikovať § 175g cit. zákona a rozhodnúť o takomto nároku podľa predpisov účinných do dňa nadobudnutia účinnosti zákona č. 355/1999 Z.z., teda do dňa 22.12.1999. Zhrnul, že keďže zamestnanie žalobcu I. pracovnej kategórie alebo služba I. alebo II. kategórie funkcií netrvali k 31.12.1999, žalobca nespĺňa podmienky § 174 ods. 1 a 2 zákona o soc. zabezpečení pre skorší vznik nároku na starobný dôchodok.

20. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom uvedeným v predchádzajúcom rozsudku kasačného súdu sp.zn. 7Sk/16/2019 zo dňa 24.6.2020. Vzhľadom na to, že nedošlo k zmene skutkovej situácie v danej veci ani k zmene judikatúry rozhodnej pre riešenie právnu otázku, kasačný súd nenašiel žiaden dôvod, aby sa odklonil od právneho názoru vysloveného vo vyššie uvedenom rozsudku. Benefit skoršieho odchodu do dôchodku sa týkal len tých fyzických osôb, ktoré k určitému dňu síce vykonávali zamestnanie alebo funkciu v preferovanej kategórii, avšak nemali splnený počet rokov odpracovaných v tejto kategórii, a nie na tie fyzické osoby, ktoré už zamestnanie alebo funkciu k tomuto dňu nevykonávali. Toto však nebol prípad žalobcu, ktorý ku dňu 31.12.1999 preukázateľne nevykonával funkciu I. kategórie funkcií, ale vykonával civilné zamestnanie v tretej pracovnej kategórii. Preto sa naňho nevzťahuje ust. § 174 zákona o soc. zabezpečení.

21. Čo sa týka sťažnostnej námietky, že mal byť aplikovaný § 174 ods. 2 v znení účinnom ku dňu 31.12.1995 poukazujúc na § 175g zák. o soc. zabezpečení, kasačný súd sa s touto námietkou nestotožnil. Ust. § 175g ods. 2 stanovuje, že ak o nároku na starobný dôchodok podľa § 174 nebolo právoplatne rozhodnuté pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 355/1999 Z.z., o nároku na starobný dôchodok sa rozhodne podľa predpisov účinných do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, teda podľa právnych predpisov účinných do 22.12.1999. Žalobca však opomína tú skutočnosť, že predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je tá skutočnosť, že konanie o nároku na starobný dôchodok podľa § 174 bolo začaté pred účinnosťou tohto zákona, t.j. pred 22.12.1999. Takýmto prístupom bola naplnená požiadavka legitímnych očakávaní žiadateľov o starobné dôchodky, ktorí o ne požiadali za účinnosti právnej úpravy, ktorá podmienku trvania služby I. alebo II. kategórie k 31.12.1999 nepožadovala. Pokiaľ ale žalobca podal žiadosť o starobný dôchodok v čase, keď táto podmienka z platného a účinného zákona jednoznačne vyplývala, bolo potrebné na ňu pri rozhodovaní o jeho nároku prihliadnuť. Neobstojí argumentácia žalobcu, že v čase odchodu do zálohy táto podmienka nebola v zákone daná, keďže v čase prepustenia do zálohy si nárok na starobný dôchodok neuplatnil.

22. Vzhľadom na to, že sťažnostnú námietku nezapočítania zvýhodnenej započítateľnej doby do doby zamestnania kasačný súd vyhodnotil ako dôvodnú, napadnutý rozsudok zmenil podľa § 462 ods. 2 SSP, zrušil preskúmané rozhodnutie žalovanej a vrátil jej vec na ďalšie konanie s pokynom pre ďalšie konanie uvedeným v bode 17 tohto rozsudku.

23. O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalobcovi bolo rozhodnuté podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 2 SSP tak, že ako úspešnému účastníkovi mu kasačný súd priznal právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania na krajskom a kasačnom súde v celom rozsahu.

24. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.